

2 PETRUS

2:18-3:9

Valse vrijheid, afval van het geloof en Gods geduld met het komende oordeel.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/2-petrus/2-18-3-9

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Genade als vrijbrief voor zonde	5 min	4
2	Valse vrijheid en slavernij aan de zonde	2 min	7
3	De afvalligen waren werkelijk christenen	3 min	8
4	Waarom afval erger is dan ongeloof	3 min	10
5	De terugkeer van de onreine geest	3 min	11
6	Christus verlaten of uit zwakheid zondigen	2 min	13
7	De hond en de zeug keren terug	3 min	14
8	Schijnbekering en de calvinistische uitleg	4 min	16
9	De strijd met het vlees na de bekering	3 min	18
10	Herinnering aan profeten en apostelen	4 min	19
11	De laatste dagen en het einde van de wereld	4 min	21
12	Spotters ontkennen Jezus' wederkomst	2 min	24
13	Uitstel van oordeel moedigt zonde aan	3 min	25
14	Gods Woord bij schepping en zondvloed	2 min	27

15	De wereld wordt bewaard voor het oordeel	2 min	28
16	Duizend jaar doen niets af aan Gods trouw	3 min	29
17	Gods geduld geeft ruimte voor bekering	2 min	31
18	God wil de bekering van alle mensen	3 min	32
19	Jezus wilde het onwillige Jeruzalem bijeenbrengen	3 min	33
	Om verder te lezen		35

1

Genade als vrijbrief voor zonde

De vorige keer zijn we gebleven bij 2 Petrus hoofdstuk 2, vers 17. Daar heeft hij een beschrijving gegeven van de leraren voor wie hij zijn lezers wil waarschuwen. Er zullen goede leraren en slechte leraren zijn. Er zullen valse leraren zijn, en hij wil dat zijn lezers het verschil kennen. Als een valse leraar iemand was die alleen maar dingen onderwees die niet waar waren, zou het gemakkelijker zijn om zulke leraren te herkennen. ‘Deze man liegt. Hij zei dat er geen God is. Nou, we weten dat er een God is.’ Maar wanneer ze zeggen: ‘God maakt Zich niet druk om je zonde, want je leeft tenslotte onder de genade’, spreken ze iets vleselijks in je aan. Je zegt dan heel gemakkelijk: ‘Dat klinkt waar. Genade betekent dat we niet onder de wet staan. Genade betekent dat het niet om werken gaat. Dus misschien betekent dat inderdaad dat we kunnen zondigen. Prijs God.’

Ze zien dat niet als iets goddeloos. Ze zien het als een verheerlijking van Gods genade. Dat was echt een probleem in de vroege gemeente en is nu in sommige gemeenten ook een probleem. Volgens hen wordt Gods genade meer geprezen naarmate we meer zondigen. Tenslotte, als God vrijgevig overkomt doordat Hij zondaars vergeeft, bedenk dan eens hoe vrijgevig Hij overkomt als het heel erge zondaars zijn. Bedenk eens hoe God verheerlijkt wordt doordat wij heel zondig zijn en Hij ons dat vergeeft.

Paulus zei dat sommige mensen dat zouden onderwijzen. Sterker nog, sommige mensen zeiden dat Paulus dat onderwees. Als je naar Romeinen hoofdstuk 3 kijkt, staat er in vers 5:

Als nu onze ongerechtigheid de gerechtigheid van God bevestigt, wat zullen wij dan zeggen? Is God onrechtvaardig als Hij toorn over ons brengt? Ik spreek op menselijke wijze.

ROMEINEN 3:5

Dat wil zeggen, als God beter overkomt door het contrast met ons: hoe onrechtvaardiger wij zijn, hoe veel beter God door dat contrast overkomt dan wij. Hij zegt:

Wat moeten we dan zeggen? Is God onrechtvaardig als Hij toorn over mensen brengt?

Waarom zou Hij boos op mij zijn omdat ik onrechtvaardig ben, als Hij daardoor alleen maar beter overkomt? Is Hij onrechtvaardig als Hij mij daarvoor straft?

Volstrekt niet! Hoe zal God anders de wereld oordelen? Want als de waarheid van God door mijn leugen overvloediger is geworden tot Zijn heerlijkheid, waarom word ik dan toch nog als zondaar geoordeeld?

ROMEINEN 3:6-7

Hij bedoelt hiermee: Gods onmiskenbare waarachtigheid is duidelijker geworden door het contrast met mijn onwaarachtigheid. Dat brengt mensen ertoe Gods eerlijkheid te waarderen wanneer ze een leugenaar zoals ik ontmoeten.

Hij zegt:

En het is toch niet, zoals wij belasterd worden en zoals sommigen zeggen dat wij zeggen: Laten wij het kwade doen, opdat het goede daaruit voortkomt? De verdoemenis van hen is rechtvaardig.

ROMEINEN 3:8

De mensen die dat over hem zeggen, verdienen het veroordeeld te worden, omdat ze zijn woorden verkeerd weergeven. Sommigen zeggen dat Paulus zegt: ‘Laten we gewoon kwaad doen, want daardoor wordt God verheerlijkt.’

De wet echter kwam er nog bij opdat de overtreding zou toenemen, maar waar de zonde is toegenomen, daar is de genade meer dan overvloedig geweest,

ROMEINEN 5:20

Daar gaat hij natuurlijk uitgebreider op in in Romeinen 6, waar we nu niet op zullen ingaan. Maar hij stelt twee hoofdvragen waarvan hij denkt dat sommige mensen ze daadwerkelijk zullen stellen. In Romeinen 6:1 zegt hij:

Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade toeneemt?

ROMEINEN 6:1

Hij antwoordt:

Zeker niet! En hij geeft een lang antwoord. Vervolgens zegt hij in vers 15:

Wat dan? Zullen wij zondigen omdat wij niet onder de wet maar onder de genade zijn? Volstrekt niet!

ROMEINEN 6:15

Hij zegt:

Zeker niet! En hij betoogt waarom dat niet zo is.

Maar let erop dat dit daadwerkelijk manieren zijn waarop mensen volgens hem het onderwijs over genade zouden kunnen opvatten en verkeerd begrijpen. Als je zondigt, wordt Gods genade overvloedig. Moeten we zondigen zodat de genade overvloedig wordt? En moeten we zondigen omdat we niet onder de wet maar onder de genade staan? Paulus zegt: ‘Nee, dat is absoluut het tegenovergestelde van mijn boodschap.’

Maar je kunt begrijpen hoe mensen, misschien doordat ze de dingen op een zelfzuchtige manier willen begrijpen, zouden zeggen: 'Ik denk dat genade dat inderdaad betekent. Ik denk dat ik in zonde kan blijven leven.' Petrus zegt dat leraren die dat zeggen valse leraren zijn, ook al lijkt het misschien alsof ze een goed betoog houden. Het lijkt misschien logisch, maar het klopt niet. Als ze in zonde leven en andere mensen aanmoedigen om te zondigen, wees dan op je hoede voor hen.

2

Valse vrijheid en slavernij aan de zonde

Hij zegt in vers 18:

Want door zeer hoogdravende woorden vol onzin te spreken, verlokken zij met de begeerten van het vlees en met losbandigheden mensen die daadwerkelijk ontvlucht waren aan hen die in dwaling verkeren.

2 PETRUS 2:18

Christenen zijn dus mensen die aan hun vroegere dwaling zijn ontkomen. Als we ervan uitgaan dat de christenen hier heidenen zijn, zijn ze aan het heidendom ontkomen toen ze christenen werden. Maar hoewel ze aan de ene dwaling zijn ontkomen, verstrikken deze mensen hen in een nieuwe dwaling. Ze brengen hen weer in slavernij.

Zij beloven aan hen vrijheid, terwijl zij zelf slaven van de verdorvenheid zijn; want door wie iemand overwonnen is, van hem is hij ook een slaaf geworden.

2 PETRUS 2:19

Het is interessant dat mensen die onderwijzen dat je kunt zondigen en ermee weg kunt komen, zich voordoen als voorstanders van vrijheid. 'Wij zijn hier geen wetticisten. Wij doen niet aan slavernij aan de wet. Wij hebben vrijheid in Christus. Je kunt

zondigen. Je bent vrij in Christus.’ Ze beloven vrijheid, maar kijk eens naar hen. Ze zijn zelf slaven. Ze zijn slaven van de zonde. Ze zijn door de zonde overwonnen. Als je door iets overwonnen bent en je dient het, dan ben je er een slaaf van. Dat is wat hij zegt: ze worden door de zonde in slavernij gebracht. Hoe kunnen ze dan vrijheid beloven als ze zelf niet vrij zijn?

Natuurlijk gaat hij ervan uit dat ieder verstandig mens vrij van zonde wil zijn. De mensen die hij beschrijft, willen eigenlijk alleen maar vrij zijn van beperkingen. Ze willen vrij zijn om te zondigen, niet vrij van zonde. Petrus neemt gewoon als vanzelfsprekend aan dat ieder verstandig mens weet dat vrijheid van zonde wenselijk is. En deze mensen laten zien dat ze niet vrij van zonde zijn. Ze zijn slaven van de zonde. Dus ze hebben niet de vrijheid die een mens met gezond verstand werkelijk zou willen hebben. Ze beloven vrijheid, wat in hun geval betekent: vrijheid om te zondigen. De vrijheid om te zondigen. Maar als je de vrijheid om te zondigen bepleit, zul je niet vrij van zonde blijven. De zonde is de vijand, en die zal proberen je te overheersen en tot slaaf te maken.

3

De afvalligen waren werkelijk christenen

Want, vers 20:

Want als zij de besmettingen van de wereld ontvlucht zijn door de kennis van de Heere en Zaligmaker Jezus Christus, maar daarin opnieuw verward raken en daardoor overwonnen worden, dan is voor hen het laatste erger geworden dan het eerste.

2 PETRUS 2:20

Het zou voor hen beter zijn geweest de weg van de gerechtigheid niet te hebben gekend dan zich, nadat zij die hadden leren kennen, af te keren van het heilige gebod dat hun was overgeleverd. Maar hun is overkomen wat het ware spreekwoord zegt: een hond keert terug naar zijn eigen braaksel, en een gewassen zeug keert terug om in de modder te rollen.

2 PETRUS 2:21-22

Een zeug is een vrouwelijk varken.

Wie zijn nu deze mensen die in vers 20 worden beschreven?

Om te beginnen zijn het christenen. Zijn het de leraren? Ik denk het niet. Het klopt dat vers 19 over de leraren gaat, maar ik denk dat dat een terzijde is. Hij heeft hun slachtoffers in vers 18 zojuist beschreven als degenen die daadwerkelijk ontkomen zijn aan hen die in dwaling leven. Ze zijn ontkomen aan de besmettingen van de wereld. Volgens mij staat er in vers 19 een soort tussenzin over de leraren. Maar in vers 20 komt hij terug op degenen uit vers 18, die ontkomen zijn aan hen die in dwaling leven. En als ze, nadat ze ontkomen zijn, opnieuw verstrikt raken, dan denk ik dat dit slaat op de slachtoffers van de valse leraren.

En het zijn mensen die christenen waren. Er staat in elk geval dat ze door de kennis van de Heere en Zaligmaker Jezus Christus ontkomen zijn aan de besmettingen van de wereld. Is dat niet wat iemand behoudt, Jezus kennen? Jezus zei dat in Johannes 17:3. Hij zei:

En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die U gezonden hebt.

JOHANNES 17:3

God kennen, Jezus kennen, dat is eeuwig leven. Deze mensen hebben eeuwig leven gehad. Dit zijn geen schijnbekeerlingen.

Soms zullen mensen die er belang bij hebben te bewijzen dat een christen zijn behoud niet kan verliezen, moeten betogen dat het hier niet werkelijk over christenen gaat. Ze hebben de weg van de gerechtigheid gekend, maar die kennen is niet hetzelfde als op die weg zijn. Maar hij zegt dat ze Jezus hebben gekend. En ze hebben niet alleen Jezus gekend, ze zijn ook bevrijd van hun zondige verleden. De kracht die van zonde bevrijdt, maakt deel uit van de boodschap van het Evangelie. En je ontvangt die bevrijding van de besmettingen van de wereld niet zonder tot Christus te komen. En deze mensen hebben die bevrijding ontvangen doordat ze tot Christus zijn gekomen.

Er staat:

Als ze daar weer in verstrikt raken en erdoor worden overmeesterd, zijn ze er uiteindelijk slechter aan toe dan in het begin.

4

Waarom afval erger is dan ongeloof

Wanneer was dat begin dan? Het begin is voordat ze christenen waren, voordat ze de eerste keer ontkomen waren aan de verstrikkingen van de wereld. Dat was het begin. Tot Christus komen was de tweede fase. Afvallen en opnieuw verstrikt raken is de derde fase, en die is erger dan de eerste fase. Het is erger dan voordat je bekeerd was.

Iemand zou kunnen zeggen: 'Nou nee, hij zegt alleen maar dat ze later in hun christelijke leven in een slechtere toestand terechtgekomen zijn dan eerder in hun christelijke leven, aan het begin van hun christelijke leven.' Dat kan hij niet bedoelen, want iedereen zou weten dat dat waar is als je teruggevallen bent en er niet meer zo goed voor staat als vroeger. Maar het ergste is dat je er niet alleen slechter voor staat dan vroeger. Je bent er slechter aan toe dan helemaal aan het begin, voordat je ook maar enige vooruitgang had geboekt. Voordat je in Christus was, was je niet behouden. Nu ben je christen geweest; nu ben je afgefallen. Je bent er slechter aan toe dan voordat je christen was.

Waarom zou dat nu zo zijn? Omdat je, voordat je voor het eerst behouden werd, iemand was die nog geen christen was geweest. Als je afvalt, ben je een voormalig christen. Ik heb dit al eerder genoemd toen we het hadden over Hebreëen en enkele

van de waarschuwingen daarin. C. S. Lewis zei dat het net zo iets is als het verschil tussen een maagd en een gescheiden vrouw. Een maagd is heel idealistisch, heel gemakkelijk voor een man te winnen, heel, heel naïef en heel onervaren. Vaak kan ze zich heel onverstandig tot een huwelijk laten bewegen, omdat ze niet op haar hoede is. Ze is onschuldig en ze is naïef.

Een gescheiden vrouw is gedesillusioneerd. Een gescheiden vrouw heeft al een slechte ervaring met het huwelijk gehad. Ze heeft misschien al besloten dat ze daar niets meer mee te maken wil hebben. Ze heeft zich verhard, in elk geval tegenover de echtgenoot die ze vroeger had. En ze is niet onschuldig meer. Ze is niet naïef meer.

En het is gemakkelijker om iemand te winnen die het Evangelie pas voor het eerst hoort, dan om iemand te winnen die het christendom heeft meegemaakt en heeft besloten het niet meer te willen. Iemand die Christus al een tijd had aangenomen en zei: 'Daar ben ik klaar mee.' Zo iemand is moeilijk terug te brengen. Om Christus af te wijzen, moest hij immers zijn hart tegen de waarheid verhard. Voordat hij christen was, was zijn hart niet noodzakelijk verhard. Het was gewoon ongerept. Maar nu is het niet meer ongerept. Hij is niet meer onbevangen. Hij heeft zijn hart verhard tegen wat hij als waarheid kende. Wanneer je je hart hebt verhard, is het moeilijker om zo iemand opnieuw te winnen. Deze uitspraak:

5

De terugkeer van de onreine geest

Want als zij de besmettingen van de wereld ontvlucht zijn door de kennis van de Heere en Zaligmaker Jezus Christus, maar daarin opnieuw verward raken en daardoor overwonnen worden, dan is voor hen het laatste erger geworden dan het eerste.

2 PETRUS 2:20

is een uitspraak die Petrus Jezus in een iets ander verband heeft horen gebruiken. Maar dat verband is interessant, en misschien had hij dat in gedachten.

In Mattheüs 12:43 tot en met 45 zei Jezus:

Wanneer nu de onreine geest uit de mens weggegaan is, gaat hij door dorre plaatsen om rust te zoeken, maar hij vindt die niet. Dan zegt hij: Ik zal teruggaan naar mijn huis, waar ik uit weggegaan ben; en wanneer hij komt, vindt hij het leeg, geveegd en opgeruimd. Dan gaat hij weg en neemt zeven andere geesten met zich mee, die meer verdorven zijn dan hijzelf, en wanneer zij naar binnen gegaan zijn, gaan zij daar wonen; en het einde van die mens wordt erger dan het begin. Zo zal het ook met dit verdorven geslacht zijn.

MATTHEÛS 12:43-45

Hetzelfde oordeel dat Petrus over de afvallige uitspreekt. Hier is een man die een demon had. Hij kwam tot behoud. Hij werd bevrijd. De demon werd uit hem geworpen. In zijn eerste toestand was hij door een demon bezeten. Zijn laatste toestand is erger, omdat hij nog meer door demonen bezeten is. Want de demon die was uitgeworpen, mag terugkomen. De deur voor die demon openzetten, zet blijkbaar de deur open voor nog veel meer demonen.

Jezus gebruikt het geval van die man als voorbeeld van wat er met Israël in Zijn generatie gebeurt. Hij zegt:

Zo zal het ook met deze generatie gaan.

We zullen niet op die toepassing ingaan, maar dat zouden we wel kunnen. Het punt hier is dat Jezus iemand beschrijft die door een demon bezeten was, bevrijd werd en tot behoud kwam, maar later opnieuw door demonen bewoond werd, erger dan daarvoor. Zijn laatste toestand was erger dan zijn eerste. Dat zegt Petrus over deze mensen. De laatste toestand van die man is voor hen erger dan het begin, omdat hun hart niet langer zacht is. Ze hebben zich tegen de waarheid moeten verharden om afvallig te worden.

Als je God kent en besluit Hem niet meer te volgen, moet je je verharden tegen de overtuiging van zonde. Als je eenmaal verhard bent, ben je moeilijker te bereiken. Je staat er minder goed voor dan voordat je tot behoud kwam. De gevolgtrekking is zeker dat je niet meer behouden bent. Als je laatste toestand erger is dan je toestand toen je niet behouden was, valt moeilijk te zeggen dat dit zo zou zijn als je in enig opzicht nog behouden bent. Dit lijkt dus te gaan over het verlies van iemands relatie met God en het behoud dat met die relatie met God gepaard gaat.

6

Christus verlaten of uit zwakheid zondigen

Er staat dat het voor hen beter zou zijn geweest de weg van de gerechtigheid niet gekend te hebben:

Het zou immers beter voor hen geweest zijn dat zij de weg van de gerechtigheid niet gekend hadden, dan dat zij, nadat zij die hebben leren kennen, zich weer afkeren van het heilige gebod dat hun overgeleverd was.

2 PETRUS 2:21

Toen ze de weg van de gerechtigheid niet kenden, waren ze niet behouden. Toch was het toen beter voor hen. Het zou voor hen beter zijn geweest onbehouden te blijven dan tot behoud te komen en weer weg te gaan. Want als ze weggaan, is het moeilijker hen terug te winnen, zoals de schrijver van Hebreeën heel duidelijk maakte in Hebreeën 6, vers 4 tot en met 6.

Hier zegt hij dat het beter was dat ze de weg van de gerechtigheid nooit hadden gekend, dat ze nooit bekeerd waren, dat ze Jezus nooit hadden gekend, dan dat ze, nadat ze die weg hadden gekend, zich zouden afkeren van het heilige gebod dat hun was overgeleverd. Dit zou een besliste afkeer zijn. Petrus heeft het niet over een christen die onder een of andere verleiding afdwaalt en zondigt. Dit gaat niet alleen over zonde. Dit gaat over het verlaten van God. Dit gaat over teruggaan naar een leven in zonde.

Wanneer een christen uit zwakheid of wat dan ook terugvalt in een zonde, brengt de duivel vaak veroordeling in zijn hart en laat hem denken dat hij geen christen meer is en afvallig is geworden. Onbedoeld of uit zwakheid zondigen, min of meer bij uitzondering, is niet hetzelfde als teruggaan naar een leven in zonde. Hij beschrijft het verlaten van Christus om een leven in zonde te leiden. Dat christenen af en toe zondigen, wordt overal in de Schrift erkend, en dat ontkent hij hier niet. Hij heeft het over degenen die zich hebben afgekeerd van het heilige gebod om Christus te volgen. Ze volgen Hem niet meer.

7

De hond en de zeug keren terug

Er staat:

Maar hun is overkomen wat een waar spreekwoord zegt: De hond is teruggekeerd naar zijn eigen uitbraaksel en de gewassen zeug naar het rondwentelen in de modder.

2 PETRUS 2:22

Hij geeft hier eigenlijk twee spreekwoorden. Een daarvan komt uit Spreuken 26:11. In Spreuken 26:11 zei Salomo:

Zoals een hond terugkeert naar zijn braaksel, zo is een dwaas die in zijn dwaasheid terugvalt.

SPREUKEN 26:11

Dit past bij waar Petrus het over heeft. Iemand was vroeger een dwaas. Hij gaat terug naar zijn dwaasheid. Het is als een hond die teruggaat naar zijn braaksel. Een hond eet dezelfde maaltijd twee keer. De tweede keer is die niet zo goed als de eerste keer. Het is hetzelfde eten, maar hij gaat ernaar terug wanneer het behoorlijk bedorven is.

In zekere zin moet teruggaan naar de wereld als je eenmaal christen bent — ik kan dit alleen in theorie zeggen, want ik heb het niet gedaan — de wereld behoorlijk voor je bederven, denk ik. Als je helemaal niets van God weet en je zondigt, kun je waarschijnlijk met een min of meer zuiver geweten leven. Niet helemaal, maar enigszins. Je hebt geen knagend besef van God dat alles ellendig maakt. Maar als je christen bent geweest, voor God hebt geleefd, en dan besluit dat je terug wilt naar de zonde, dan zie ik niet hoe je daar opnieuw van kunt genieten.

Dat soort voedsel smaakt de eerste keer misschien goed, maar als het eenmaal weer is uitgebraakt en je het opnieuw eet, zie ik niet hoe het dan niet bedorven zou zijn. Dat zou afschuwelijk zijn. Natuurlijk is het beeld van een hond die zijn braaksel opeet opzettelijk walgelijk. Mensen eten hun eigen braaksel niet op. Honden eten alles wat walgelijk is: afval, hun eigen uitwerpselen, wat dan ook. Dus het spreekwoord, zowel bij Salomo als bij Petrus die het aanhaalt, wil zeggen dat er nauwelijks iets walgelijkers is dan iemand die terugkeert naar zijn oude levenswijze. Het is net zo walgelijk als een hond, die voor de Jood een heel onrein dier is, die terugkeert naar zijn braaksel. Daarom zijn ze onrein, vanwege zulk gedrag. Een dier dat zoiets doet, is behoorlijk walgelijk. Hoe zou het geen onrein dier kunnen zijn? Deze mensen zijn ook onrein.

Het andere spreekwoord dat hij aanhaalt, komt niet uit het Oude Testament. Misschien was dit een spreekwoord dat destijds in de Griekse of Romeinse wereld de ronde deed:

Een gewassen zeug gaat weer in de modder liggen rollen.

De gedachte is natuurlijk dat je een varken aan de buitenkant kunt schoonmaken, maar vanbinnen blijft het een varken. Als het vanbinnen nog steeds een varken is, zal het teruggaan naar de modder zodra het de kans krijgt om te doen wat het wil. Je zult het niet schoon kunnen houden.

8

Schijnbekering en de calvinistische uitleg

Wat interessant is aan deze uitspraken, is eerlijk gezegd dat een calvinist ze goed zou kunnen gebruiken om zijn standpunt te onderbouwen. De hond keert terug naar zijn braaksel omdat het een hond is. Als het een ander dier was, zou het dat waarschijnlijk niet doen. De meeste dieren eten hun eigen braaksel niet op. De hond is dus al die tijd een hond geweest. Het komt doordat hij nog steeds een hond is, ook al heeft hij misschien een tijdje liggen slapen en zich niet als een hond gedragen. Maar als hij weer wakker wordt, vervalt hij weer in zijn hondengedrag en eet hij zijn braaksel op. Daarmee laat hij zien dat zijn hondenaard nooit veranderd is.

Of het varken dat gewassen is. Dit is beslist een beeld van een oppervlakkige verbetering aan de buitenkant. Het varken is vanbinnen nog steeds een varken, en daarom gaat het terug naar de modder. Een calvinist zou zeggen: dit bewijst precies ons punt. Sommige mensen vallen inderdaad terug, maar dat komt doordat ze niet echt bekeerd waren. Ze waren geen echte christenen. Ze zijn nooit van een onrein dier in een rein dier veranderd. Ze zijn nooit schapen van Christus geworden. Ze waren al die tijd varkens en honden, en dat bewezen ze door te doen wat varkens en honden doen. Je kunt de buitenkant schoonmaken. Je kunt hen zover krijgen dat ze zich een tijdje aanpassen aan de gewoonten van de gemeente. Maar als ze niet werkelijk behouden zijn, hebben ze die onbekeerde natuur in zich. En dat zullen ze laten blijken.

Als antwoord hierop zou ik twee dingen zeggen. Aan de ene kant is dit waar. Petrus zou het kunnen hebben over mensen die niet echt bekeerd zijn. Zulke mensen zijn er. Zelfs degenen onder ons die geloven dat een echte christen kan afvallen, ontkennen niet dat er mensen zijn die geen echte christenen zijn en daarom afvallen. Er zijn mensen, zoals Jezus zei:

Velen zullen op die dag tegen Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam demonen uitgedreven, en in Uw Naam veel krachten gedaan?

MATTHEÛS 7:22

Hij zal zeggen:

| Ik heb jullie nooit gekend.

MATTHEÛS 7:23

Niet: 'Je bent afgefallen', maar: 'Ik heb jullie nooit gekend.'

Je bent om te beginnen nooit een echte christen geweest. Er zijn er zonder twijfel velen die zo zijn, zei Jezus. Velen zullen dat zeggen.

Ik denk dat iedere christen, uit welke theologische stroming dan ook, dat kan erkennen. Er zijn heel wat mensen geweest die zich uiterlijk als christen gingen gedragen, om wat voor reden dan ook. Misschien omdat er iemand in de gemeente was op wie ze indruk wilden maken: hun ouders, een meisje, iemand, misschien een werkgever die een eerlijk iemand zocht. Ze dachten: 'Nou, ik sluit me bij de gemeente aan, en dan zal ik er als een eerlijk mens uitzien. Dat levert me een promotie op.' Er zijn allerlei manieren. Soms vinden mensen het gewoon fijn in de gemeente omdat het de enige plek is waar ze niet eenzaam zijn. Daar zijn mensen die echt van hen houden, en nergens anders heeft ooit iemand van hen gehouden. Misschien houden ze van de muziek. Er zijn allerlei dingen die mensen naar de gemeente trekken, behalve een werkelijke overgave aan Jezus Christus als Heere.

Dus in de gemeente zitten mensen die in werkelijkheid varkens en honden zijn, maar ze zijn gewassen. Ze zijn zich beter gaan gedragen om erbij te passen. Maar omdat ze niet werkelijk behouden zijn, keren ze inderdaad terug naar hun oude levenswijze. Die oude natuur lokt hen, en ze kunnen de schijn niet ophouden. Ze kunnen het masker niet lang genoeg ophouden, en dus gaan ze terug.

Dit is voor niemand een probleem. Calvinisten denken dat dit voor iedereen geldt die terugvalt. Mensen die geen calvinist zijn, zoals ik, kunnen zeggen: 'Nee, dat geldt voor veel mensen die terugvallen, maar niet voor allemaal.' Door zo over hen te spreken, beweert hij niet met nadruk dat iedereen die terugvalt in deze categorie past. Er zijn mensen die terugvallen en in andere categorieën vallen, maar sommigen horen zeker bij deze categorie.

9

De strijd met het vlees na de bekering

Het andere waarop we hier moeten wijzen, is dat hiermee misschien niet eens wordt gezegd dat ze onbekeerd waren. Zo klinkt het wel, als ze al die tijd honden zijn gebleven. Maar zelfs bekeerde mensen hebben nog een deel in zich dat nog steeds de hond is. We hebben vlees. Onze oude natuur trekt ons nog steeds naar de wereld. We proberen die te verlooehen. Dat wil zeggen, we proberen er nee tegen te zeggen. We proberen die te overwinnen.

Want het vlees begeert tegen de Geest in, en de Geest tegen het vlees in; en die staan tegenover elkaar, zodat u niet doet wat u zou willen.

GALATEN 5:17

Het is alsof de hond of het varken in ons tegen de godvruchtige mens probeert te vechten. Er zit nog steeds een beetje varkensnatuur in ons. We voelen dat voortdurend wanneer we in de verleiding komen om het verkeerde te doen en iets in ons ja zegt, terwijl iets anders nee zegt. Het vlees zegt ja; de geest zegt nee. Als je toegeeft aan het vlees, dan ga je de weg van de hond, de weg van het varken. Zelfs iemand die werkelijk bekeerd is, heeft nog iets van een varken in zich. Als hij weer in de modder gaat liggen rollen nadat hij gewassen is, bewijst dat dat hij aan dat aspect van zijn natuur heeft toegegeven. Het betekent niet dat hij nooit een nieuwe natuur heeft gehad. Het betekent niet dat hij nooit christen is geweest. Maar het betekent dat er iets van die oude zondige natuur in hem zat dat hem nog steeds aantrok, en waaraan hij toegaf. Zo keerde hij terug naar de weg van het varken, naar de weg van de hond.

Deze twee voorbeelden, de hond en het varken, waren allebei voor de Joden onreine dieren vanwege hun smerige gewoonten. En eigenlijk waren de voorwaarden waaraan een dier moest voldoen om rein te zijn behoorlijk strikt, en zij voldeden daar niet aan. Deze voorbeelden kunnen zeker van toepassing zijn op iemand die nooit bekeerd is geweest en dat bewijst door naar zijn oude levenswijze terug te keren. Maar dat betekent niet dat ze niet ook van toepassing kunnen zijn op mensen die wel bekeerd

zijn, want de Bijbel is daar heel uitdrukkelijk over. Als je eenmaal bekeerd bent, ben je geen engel. Je bent deels engel en deels varken. Je bent deels dier en deels God. Je hebt de natuur van God gekregen. Je bent een kind van God. Je hebt Zijn natuur. Je hebt ook de natuur van Adam in je.

Het is niet nodig om aan te nemen dat deze spreekwoorden bedoeld zijn om in elk geval precies dat punt te maken dat calvinisten graag willen maken. Er wordt eenvoudig op gewezen dat deze mensen de weg van de hond zijn gegaan. Ze zijn de weg van het varken gegaan. Dit is bedoeld als een belediging, net zoals wanneer hij zegt dat hun leraren op Bileam lijken, die door een ezel terechtgewezen werd. Een ezel wordt als een dom en onrein dier beschouwd, maar beter dan Bileam. Hij stond er moreel beter voor dan de profeet. Hij kon de profeet vanuit die hogere positie toespreken en hem terechtwijzen. De profeet stond dus lager dan de ezel. Deze mensen staan even laag als varkens en honden. Dit zijn onvleiende vergelijkingen met dieren om te laten zien welke afkeer Petrus en God van dit soort gedrag zouden hebben.

10

Herinnering aan profeten en apostelen

Dan gaan we verder met hoofdstuk 3, het laatste en het kortste hoofdstuk. Petrus zegt:

Deze tweede brief, geliefden, schrijf ik u nu. In beide wek ik door herinnering uw zuivere gezindheid op,

2 PETRUS 3:1

We nemen aan dat 1 Petrus de eerdere brief is waarnaar hij verwijst. Hoewel het mogelijk is, alleen maar mogelijk, maar niet waarschijnlijk, dat er nog een andere brief aan deze mensen was, die niet 1 Petrus was. Dit zou een ander publiek kunnen

zijn. Maar die brief hebben we niet. Alleen 1 Petrus is voor ons bewaard gebleven. Zonder verdere aanwijzingen zouden we aannemen dat dat de brief is waarover hij het heeft.

opdat u zich de woorden herinnert die door de heilige profeten voorheen gesproken zijn, en het gebod van de Heere en Zaligmaker, dat door middel van ons, apostelen, verkondigd is. Dit moet u allereerst weten, dat er in het laatste der dagen spotters zullen komen, die naar hun eigen begeerten zullen wandelen en zeggen: Waar is de belofte van Zijn komst? Want vanaf de dag dat de vaderen ontslapen zijn, blijven alle dingen zoals vanaf het begin van de schepping. Want willens en wetens is het hun onbekend dat door het Woord van God de hemelen er reeds lang geweest zijn, evenals de aarde, die uit water oprijst en in water vaststaat. Daardoor is de wereld die er toen was, vergaan, overspoeld door het water. Maar de hemelen die er nu zijn, en de aarde, zijn door hetzelfde Woord als een schat weggelegd en worden voor het vuur bewaard tot de dag van het oordeel en van het verderf van de goddeloze mensen. Maar laat vooral dit u niet ontgaan, geliefden, dat één dag bij de Heere is als duizend jaar en duizend jaar als één dag. De Heere vertraagt de belofte niet (zoals sommigen dat als traagheid beschouwen), maar Hij heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen.

2 PETRUS 3:2-9

Daarna spreekt hij inderdaad over de dag van de Heere en het oordeel dat dan komt. Maar dit gedeelte zullen we eerst bekijken. Om te beginnen zegt hij in vers 2 dat wat hij schrijft bedoeld is om hen te herinneren aan dingen die eerder door de heilige profeten zijn onderwezen. Ongetwijfeld bedoelt hij de profeten van het Oude Testament.

Hoewel er natuurlijk ook profeten in de gemeente waren, en hij hen kan bedoelen. Maar ik denk dat de heilige profeten hier waarschijnlijk de profeten van het Oude Testament zijn.

Het woord 'ons' staat niet in de oudste handschriften. In die handschriften staat:

'En het gebod van de apostelen van onze Heer en Redder.' Dat klinkt alsof de schrijver zichzelf misschien niet tot hen rekent. Doordat het woord 'ons' in de Textus Receptus is opgenomen, zou Petrus daarmee zeggen dat hij een apostel is. Omdat veel geleerden de voorkeur geven aan de oudere handschriften waarin het woord 'ons' niet staat, is dit een van de argumenten geworden tegen Petrus als schrijver. De schrijver spreekt namelijk over de apostelen als over anderen, net zoals de heilige profeten anderen zijn. Bedenk dat we van de profeten en van de apostelen hebben gehoord. Maar natuurlijk is er geen reden waarom Petrus, die zichzelf in hoofdstuk 1, vers 1 al een apostel heeft genoemd, zou verwachten dat de apostelen hem niet zouden omvatten wanneer hij eenvoudig zegt:

'Wat jullie van de profeten en apostelen hebben gehoord.' Hij heeft immers al vermeld dat hij een van die apostelen is. Het woord 'ons' hoeft er niet te staan om dat toch te laten doorschemeren.

11

De laatste dagen en het einde van de wereld

Dit moet u allereerst weten, dat er in het laatste der dagen spotters zullen komen, die naar hun eigen begeerten zullen wandelen

2 PETRUS 3:3

Wat zijn de laatste dagen? Dit wordt interessant, omdat hij verderop in de passage inderdaad over het einde van de wereld lijkt te gaan spreken. Wanneer mensen in onze tijd over de laatste dagen spreken, denken ze meestal aan het einde van de wereld. Ook dit gebruik van 'laatste dagen' zou over het einde van de wereld kunnen lijken te gaan. Toch hebben we in veel passages gezien, waaronder 1 Petrus en de toespraak van

Petrus op de Pinksterdag, dat hij geloofde dat zij in de laatste dagen leefden. Ik heb geopperd dat hij daarmee niet de laatste dagen van de wereld bedoelt, maar de laatste dagen van het stelsel van het oude verbond. Dat kwam in het jaar 70 na Christus ten einde, toen de tempel werd verwoest. De komst van het stelsel van het nieuwe verbond betekende dus het begin van het einde voor het oude stelsel. Het waren de laatste dagen van het oude stelsel.

Zo spreekt Petrus gewoonlijk, en Paulus ook, en de schrijver van Hebreeën, en Johannes, die in 1 Johannes schrijft:

Kinderen, het is het laatste uur; en zoals u gehoord hebt dat de antichrist eraan komt, zijn er ook nu al veel antichristen gekomen, waaruit wij weten dat het het laatste uur is.

1 JOHANNES 2:18

En Jakobus, die in hoofdstuk 5 zegt dat zijn mensen in de laatste tijden voedsel hebben opgeslagen. Met andere woorden, bijna iedereen — Jakobus, Johannes, Paulus, de schrijver van Hebreeën, Petrus — gebruikt de uitdrukking ‘laatste dagen’ of ‘laatste uur’, of iets wat daarmee overeenkomt, voor de tijd waarin ze leefden. Daarmee lijken ze de laatste dagen te bedoelen van de oude orde waarin ze leefden.

Er is een andere opvatting voorgesteld, en die heeft niet mijn voorkeur, maar ik kan die net zo goed even noemen. Veel christenen denken dat de woorden ‘laatste dagen’ werden gebruikt voor het hele tijdperk van de gemeente. Dan leefden de schrijvers dus inderdaad in de laatste dagen, maar wij ook. Het zijn alleen heel lange, uitgerekte laatste dagen geweest. Het zijn al tweeduizend jaar lang de laatste dagen. Dat is mogelijk, vooral als de aarde vóór de komst van Christus al meer dan twee keer zo lang bestond. Het laatste derde deel van de geschiedenis zou de laatste dagen genoemd

kunnen worden. Al zou je ze, omdat ze zo lang duren, ook als de laatste eeuwen of millennia kunnen beschouwen. Maar verderop zal Petrus natuurlijk zeggen, zelfs in dit hoofdstuk:

Maar laat vooral dit u niet ontgaan, geliefden, dat één dag bij de Heere is als duizend jaar en duizend jaar als één dag.

2 PETRUS 3:8

Het is dus niet onmogelijk dat hij aan de laatste dagen denkt en dat een dag duizend jaar zou kunnen zijn. Hij zou met de laatste dagen het hele tijdperk van de gemeente kunnen bedoelen. Dat is zeker iets wat als mogelijkheid overwogen kan worden.

In de volgende verzen, de verzen 10 tot en met 13, noemt hij inderdaad het einde van de wereld en de komst van de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde. Maar dat betekent niet dat de laatste dagen waarover hij hier spreekt, verband houden met het einde van de wereld. Hij zou 'de laatste dagen' nog steeds kunnen gebruiken voor de laatste dagen van de Joodse orde. Hij zegt niet dat de wereld zal eindigen op het moment dat die laatste dagen aanbreken. Hij zegt alleen dat er in de laatste dagen bepaalde mensen zullen komen die bepaalde dingen zeggen.

Dus als er vóór de verwoesting van de tempel in het jaar 70 na Christus cynici in de gemeente opstonden die zeiden:

Waar is de belofte van Zijn komst?

2 PETRUS 3:4

dan zou dit nog steeds waar zijn, ook als Petrus vervolgens verderop spreekt over het einde van de wereld dat nog een heel stuk verder in de toekomst ligt. De laatste dagen zouden de laatste dagen van de Joodse orde kunnen zijn, maar niet de laatste dagen van de aarde. Maar er zal een laatste dag van de aarde zijn. Hij zegt in vers 10:

Maar de dag van de Heere zal komen als een dief in de nacht.
Dan zullen de hemelen met gedruis voorbijgaan en de
elementen brandend vergaan, en de aarde en de werken daarop
zullen verbranden.

2 PETRUS 3:10

Dat zal het einde zijn van het heelal zoals wij dat kennen.

12

Spotters ontkennen Jezus' wederkomst

Dus ik weet niet zeker of 'laatste dagen' hier slaat op dagen niet zo lang na Petrus' eigen tijd, maar vóór de verwoesting van Jeruzalem — die periode — of dat hij denkt aan een langere, uitgerekte periode dicht bij het einde van de wereld. Hoe dan ook, wat hij ook bedoelde, hij zou gelijk hebben gehad. Want in zijn tijd waren er, net als in onze tijd, mensen die dit zeiden. Ongetwijfeld gebeurde dat ook in alle tussenliggende tijden. Als je een verslag had van alles wat mensen hebben gezegd, zou je daarin de volgende uitspraken tegenkomen:

Jezus komt niet terug. Er is niets veranderd. Hij heeft beloofd dat Hij terugkomt. De voorouders, dus onze voorouders, dachten dat Hij terug zou komen, en die zijn dood. De voorouders zijn gestorven, en kijk, Hij is nog steeds niet gekomen. Alles blijft zoals het vanaf het begin was. Alles is zo ongeveer hetzelfde gebleven. Dus als er al zo lang niets is veranderd, waarom denken we dan dat er in de toekomst iets gaat gebeuren?

Dit geldt vooral voor degenen die denken dat Jezus voorspelde dat het einde van de wereld tijdens Zijn leven of tijdens het leven van Zijn discipelen zou komen. Er zijn mensen die dat zeggen. Ze zeiden dat de apostelen dachten dat Jezus tijdens hun eigen

leven zou komen, en Hij kwam niet, dus ze hadden ongelijk. Inderdaad, als ze geloofden dat Hij tijdens hun leven zou komen, dan hadden ze ongelijk dat te geloven. En elke generatie die tot nu toe voorbij is gegaan, heeft ongelijk gehad als ze geloofde dat Jezus tijdens haar leven zou komen. Dat betekent niet dat ze ongelijk hadden te geloven dat Jezus zal komen. Het punt dat Petrus maakt, is dat ze zullen denken dat de straf helemaal niet zal komen, omdat die nog niet gekomen is. En Petrus gaat uitleggen waarom die nog niet gekomen is.

13

Uitstel van oordeel moedigt zonde aan

Bedenk dat dit een thema is dat hij in hoofdstuk 2 al ter sprake bracht over de valse leraren. Zij zijn nog niet geoordeeld. In hoofdstuk 2, vers 3, zegt hij:

En zij zullen u door hebzucht met verzonnen woorden uitbuiten.
Het vonnis over hen is reeds lang in werking en hun verderf
sluimert niet.

2 PETRUS 2:3

Hij gaf voorbeelden van hoe God het oordeel uitstelde, maar uiteindelijk toch het oordeel bracht over Sodom en de wereld van de zondvloed en zelfs de gevallen engelen. Dit is al eerder een thema geweest in 2 Petrus: God zal oordelen, maar niet noodzakelijk meteen. Door het uitstel zullen sommigen moed vatten en denken dat het niet zal gebeuren, en ze zullen in hun slechte gewoonten bevestigd worden.

We hebben het eerder, toen we Hebreeën bespraken, gehad over wat Salomo in Prediker 8:11 zei. Hij zei:

Omdat het vonnis over een slechte daad niet snel geveld wordt,
daarom blijft het hart van de mensenkinderen in hen vervuld
van kwaaddoen.

PREDIKER 8:11

Omdat God een slechte daad niet meteen oordeelt, denken mensen: ‘O, ik ben ermee weggekomen.’ Zo raken ze bevestigd in hun gewoonten, omdat ze denken dat ze ergens mee wegkomen.

Dit is iets wat veel voorkomt in de menselijke natuur, ook los van God. Het kind dat zijn eerste chocoladereep uit een goedkope warenwinkel steelt, is bang dat hij gepakt zal worden. Maar wanneer hij over straat loopt en die reep opeet, beseft hij: ‘Hé, ik ben ermee weggekomen.’ Hij denkt: ‘Nou, dat doe ik nog eens als ik een gratis chocoladereep wil.’ En dat zal hij doen. Als hij er weer mee wegkomt, wordt het een patroon. Eerst is hij bang, maar waarom zou hij ermee ophouden als hij toch niet gestraft werd? Zo zit de menselijke natuur in elkaar.

Dus als mensen tweeduizend jaar geleden dachten dat Jezus tijdens hun leven zou komen en Hij kwam niet, dan zeggen ze: ‘Ach, misschien komt Hij toch niet. Misschien komt er wel nooit een straf.’ Petrus zegt dat ze zo zullen gaan denken. Deze spotters zullen spotten met het geloof dat Jezus terugkomt, omdat Hij dan nog niet teruggekomen zal zijn. Wat staat er daarom in vers 3? Ze zullen:

Dit moet u allereerst weten, dat er in het laatste der dagen
spotters zullen komen, die naar hun eigen begeerten
zullen wandelen

2 PETRUS 3:3

Waarom niet? Als Jezus niet terugkomt, laten we dan naar onze eigen begeerten leven.

Ze zullen zeggen:

Waar is de belofte van Zijn komst?

2 PETRUS 3:4

Daarmee bespotten ze het geloof dat Jezus komt. Waar blijft dat? Hij heeft het beloofd. Het is niet gebeurd. Waar blijft die komst waar Hij het over had?

Want vanaf de dag dat de vaders ontslapen zijn,

2 PETRUS 3:4

Die verwachtten tijdens hun leven Zijn komst en zagen die niet, en nu zijn ze er niet meer.

14

Gods Woord bij schepping en zondvloed

blijven alle dingen zoals vanaf het begin van de schepping. Want willens en wetens is het hun onbekend

2 PETRUS 3:4-5

De King James zegt:

Dit willen ze gewoon niet weten.

Het is één ding om onwetend en vergeetachtig te zijn terwijl je je best doet om te weten en te onthouden. Het is iets anders om iets te willen vergeten of ergens onwetend over te willen zijn. Ze willen zich niet herinneren dat — wat?

dat door het Woord van God de hemelen er reeds lang geweest zijn, evenals de aarde, die uit water oprijst en in water vaststaat.

2 PETRUS 3:5

Dit is natuurlijk de schepping in Genesis 1. God sprak en de wereld kwam tot bestaan, aanvankelijk helemaal bedekt met water. Maar door nog een woord op de derde dag kwam er droog land uit het water omhoog. Zo heb je dus de aarde die in het water en uit het water staat. Dit werd geschapen door Gods Woord.

Waar hij naartoe wil, is dat datzelfde Woord het Woord is dat beloofde dat Hij zal terugkomen en oordelen. Als Hij door Zijn Woord kon bevelen dat de wereld tot bestaan kwam, dan is dat een woord dat je serieus moet nemen. Als datzelfde Woord heeft beloofd te oordelen, dan kun je het maar beter serieuzer nemen dan je nu doet.

Hij zegt in vers 6:

‘Waardoor.’ Naar alle waarschijnlijkheid verwijst ‘waardoor’ terug naar het water. Het laatste zelfstandig naamwoord was het water. Maar hij zou ook naar het Woord kunnen verwijzen. Hij zegt:

Waardoor de wereld die toen bestond, verging.

Ofwel door Gods Woord, ofwel door het water dat Hij geschapen heeft. Hoe dan ook, de wereld is in de dagen van Noach vergaan. Daar verwijst het naar:

doordat die onder water kwam te staan.

15

De wereld wordt bewaard voor het oordeel

Maar de hemelen die er nu zijn, en de aarde,

2 PETRUS 3:7

Dat is dus sinds de zondvloed.

zijn door hetzelfde Woord als een schat weggelegd

2 PETRUS 3:7

Bedenk dat hij eerder, in hoofdstuk 2, vers 9, zei dat God deze goddeloze mensen kan bewaren:

dan weet de Heere ook nu de godvruchtigen uit de verzoeking te verlossen, maar de onrechtvaardigen te bewaren tot de dag van het oordeel, om gestraft te worden.

2 PETRUS 2:9

Zij ondergaan straf, in afwachting van de oordeelsdag, maar God bewaart hen daarvoor.

[Vertalersnoot: De spreker volgt hier de Engelse lezing ‘under punishment’: zij ondergaan al straf terwijl zij op het oordeel wachten. De hierboven aangehaalde Nederlandse vertaling zegt ‘om gestraft te worden’ en drukt dat niet op dezelfde manier uit.] Zo wordt de wereld zoals die nu is, bewaard voor een oordeelsdag die komt.

Dat ‘bewaren’ of ‘in bewaring houden’ verwijst naar de reden waarom de slag nog niet gevallen is. God werkt nog steeds aan dit project, en Hij heeft het gepland. Hij heeft een dag vastgesteld waarop dit gaat gebeuren. Intussen wordt de wereld die er al sinds de zondvloed is, niet vernietigd. Hij wordt in bewaring gehouden. Hij wordt in zijn huidige toestand gehouden. Dat wil zeggen, hij is nog niet verwoest. Het oordeel is er nog niet over gekomen. En dat is door hetzelfde Woord. Hetzelfde Woord dat de aarde beval te ontstaan en dat de zondvloed bracht, is het Woord dat de wereld nu in bewaring houdt tot de volgende keer dat hij geoordeeld zal worden. Hij wordt bewaard voor vuur. De volgende keer geen water, maar vuur, tot de dag van het oordeel en de ondergang van de goddeloze mensen.

Dat is dus bijna precies hetzelfde als wat hij in hoofdstuk 2, vers 9 over de leraren zei, dat God de onrechtvaardigen onder straf zal bewaren voor de oordeelsdag. Zo wordt ook de huidige aarde, door het Woord van God, bewaard voor vuur tot de oordeelsdag.

16

Duizend jaar doen niets af aan Gods trouw

Maar laat vooral dit u niet ontgaan, geliefden, dat één dag bij de Heere is als duizend jaar en duizend jaar als één dag.

2 PETRUS 3:8

Petrus verzint dit niet zelf. Hij haalt dit uit Psalm 90, vers 4, en dat is eigenlijk een psalm van Mozes. Mozes heeft die psalm geschreven. En Mozes zei tegen de Heere:

Want duizend jaar zijn in Uw ogen als de dag van gisteren, die voorbijgegaan is, en als een nachtwake.

PSALM 90:4

Mozes zei dus dat duizend jaar voor God als gisteren is, of zelfs minder, drie uur. Een nachtwake duurt drie uur. Hij bedoelt het dus niet exact. Hij zegt niet dat een dag bij God precies overeenkomt met duizend jaar, en dat we duizend jaar moeten gebruiken om een dag te begrijpen, of andersom. Hij zegt juist dat een lange tijd, zoals duizend jaar, voor God als een korte tijd is. Het is als gisteren, of zelfs als nog minder, maar een paar uur.

Petrus neemt die gedachte uit Psalm 90, vers 4 over en zegt dat een dag voor de Heere als duizend jaar is, en duizend jaar als een dag. Voor Hem is het allemaal hetzelfde.

Sommige mensen denken dat hier gezegd wordt dat God de tijd niet ervaart zoals wij. Zij zeggen dat God buiten de tijd staat. Dat kan waar zijn, maar dit zou geen goede manier zijn om dat te zeggen, want duizend jaar of een dag, het valt allebei binnen de tijd. Een dag is een tijdsmaat, en duizend jaar is een tijdsmaat.

Volgens mij wordt dit meestal zo opgevat dat wat voor ons een lange tijd is, voor God geen lange tijd is. Hij is eeuwig. Wij niet. Duizend jaar is voor ons echt een heel lange tijd, meer dan een mensenleven. Voor God veel minder. Hij is er altijd al geweest. Het is als een dag in Zijn leven. En dat zou ook kunnen.

Maar het lijkt mij dat hij in deze context het volgende zegt. Deze mensen hebben beweerd dat Gods belofte niet te vertrouwen is omdat die nog niet vervuld is. Nog niet? Hoeveel tijd is er verstreken? Een paar jaar, misschien zelfs duizend jaar. Misschien tweeduizend jaar. Wat zegt dat over Gods trouw? God is trouw, en dat is waar, of Hij nu een dag wacht of duizend jaar. Het maakt geen verschil. Of Hij het nu een dag uitstelt of duizend jaar, voor Hem is het allemaal hetzelfde. Dat uitstel doet niets af aan Zijn trouw, hoelang het ook duurt. Het is voor Hem hetzelfde, of het nu een dag is of duizend jaar.

Hij zegt in vers 9:

De Heer treuzelt niet met het vervullen van Zijn belofte.

2 PETRUS 3:9

Dat is zijn punt. Het is niet zo dat God nalatig is doordat Hij niet op tijd komt en Zijn beloften vervult. Hij is niet traag. Hij is geen luilak. Zelfs als er tweeduizend jaar verstreken is, is Hij nog steeds niet traag. Het maakt helemaal geen verschil. Net zomin als een paar dagen. Zijn trouw in het houden van Zijn beloften is dezelfde, hoelang het uitstel ook duurt. Het feit dat Hij het beloofd heeft, betekent dat het gaat gebeuren. En het verstrijken van de tijd maakt het niet minder waarschijnlijk dat het gebeurt. Het betekent alleen dat het nog niet gebeurd is, dat is alles.

17

Gods geduld geeft ruimte voor bekering

Sommige mensen vinden Hem traag. Hij is:

‘Hij treuzelt niet zoals sommige mensen dat opvatten, maar Hij is lankmoedig.’ Dat woord betekent gewoon ‘geduldig’.

Dus God wacht met het oordelen van de goddelozen, omdat er nog mensen zijn die zich niet hebben bekeerd en dat wel moeten doen. Als Hij nu komt, zullen zij samen met de goddelozen gestraft worden. We denken soms: ‘Waarom verdraagt God de goddelozen? Waarom oordeelt Hij niet gewoon?’ Maar hoe zou dat voor sommige van jouw vrienden uitpakken? Misschien zullen sommige van die vrienden tot behoud komen als God wacht. Als Hij niet wacht, zullen ze zwaar geoordeeld worden.

Je zou misschien willen dat God alle tirannen en alle kindermisbruikers en alle moordenaars en goddeloze mensen uit de weg ruimt. Maar wanneer God de goddelozen oordeelt, zal Hij het hele werk doen. Er is een oordeelsdag. Hij zal alle goddelozen oordelen. Daar kunnen ook familieleden van jou bij horen, vrienden van jou. Zie je ernaar uit dat dit gebeurt? Zou je niet liever hebben dat Hij geduldig wacht? Natuurlijk gaat de goddeloosheid door terwijl Hij wacht. Maar terwijl Hij wacht, blijft

er ook gelegenheid. Het einde van de goddeloosheid zal tegelijk komen met het einde van de gelegenheid. En om die gelegenheid te geven, zodat meer mensen zich bekeren die dat nog niet hebben gedaan, heeft God gewacht. Daarom is Hij niet traag. Hij is gewoon geduldig.

18

God wil de bekering van alle mensen

Dit vers vertelt ons dus duidelijk dat God niet slechts een klein aantal uitverkorenen heeft die Hij wil behouden. Hij wil dat alle mensen tot bekering komen. Dat is natuurlijk in strijd met calvinistische opvattingen. Maar er is een manier waarop calvinisten dit gebruiken. Let erop dat er staat dat God geduldig is met ons. In de Alexandrijnse tekst staat ‘met jullie’. Wie zijn die ‘jullie’? Ze zeggen dat het in vers 1 gaat om de ‘geliefden’, de gemeente, de christenen. God is geduldig met de christenen. Hij wil niet dat iemand van de uitverkorenen verloren gaat, maar dat alle uitverkorenen tot bekering komen. Ze geloven niet dat God wil dat ieder mens tot bekering komt, alleen de uitverkorenen. Dat is wat het calvinisme leert.

En het gebruik van het woord ‘jullie’ op die plaats kan hen helpen om dat punt hier te maken. Jullie uitverkorenen, jullie christenen, Hij wil niet dat iemand van jullie verloren gaat. Dus Hij zou wel kunnen willen dat ongelovigen verloren gaan, maar jullie niet. Maar dat is een heel abstracte manier om ernaar te kijken. Hij heeft zijn lezers hier namelijk niet aangeduid als een groep die de uitverkorenen heet, al zei hij wel dat zijn lezers in de eerste brief uitverkoren waren. Maar volgens mij kun je dit eigenlijk niet op die manier beperken, om de eenvoudige reden dat de Bijbel overal leert dat God geen behagen heeft in het verloren gaan van goddeloze mensen.

In Ezechiël hoofdstuk 33, vers 11, schrijft God aan mensen die zich niet bekeerden en die dus niet uitverkoren waren. Dit zijn mensen die daadwerkelijk hun ondergang vonden onder Gods oordeel en duidelijk niet tot de uitverkorenen werden gerekend. Maar Hij wenst dat ze dat wel waren. Hij zegt in Ezechiël 33, vers 11:

Zeg tegen hen: Zo waar Ik leef, spreekt de Heere HEERE, Ik vind geen vreugde in de dood van de goddeloze, maar daarin dat de goddeloze zich bekeert van zijn weg en leeft! Bekeer u, bekeer u van uw slechte wegen, want waarom zou u sterven, huis van Israël?

EZECHIËL 33:11

Ze zouden sterven. Ze waren afvallig. Hij zegt:

Ik vind het helemaal niet fijn om jullie te doden. Ik wil dat jullie een andere weg inslaan. Ik wil dat jullie tot inkeer komen. Jullie zijn niet uitverkoren, maar Ik wil dat iedereen tot inkeer komt, ook jullie. Ik beleef geen plezier aan jullie dood.

Het is duidelijk dat Hij hier niet tot de uitverkorenen spreekt.

19

Jezus wilde het onwillige Jeruzalem bijeenbrengen

Evenzo zegt Jezus in die bekende passage in Mattheüs hoofdstuk 23, in vers 37:

Jeruzalem, Jeruzalem, u die de profeten doodt en stenigt wie naar u toe gezonden zijn! Hoe vaak heb Ik uw kinderen bijeen willen brengen, op de wijze waarop een hen haar kuikens bijeenbrengt onder haar vleugels; maar u hebt niet gewild!

MATTHEÛS 23:37

Dus Jezus zei:

Ik wilde jullie bij elkaar brengen, maar dat is niet gebeurd.

Als zij niet wilden en niet tot behoud kwamen, kunnen ze niet tot de uitverkorenen gerekend worden. Maar God wilde hen toch bijeenbrengen. Hij wenste dat ze dat wel waren. Hij wil dat iedereen behouden wordt.

en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen.

2 PETRUS 3:9

En trouwens, je zou kunnen zeggen: ‘Hoe gebruikt een calvinist dit vers?’ Degenen met wie ik gesproken heb, zeggen: ‘Let op het verschil. Hij spreekt tot Jeruzalem. En degenen die Hij bijeen wilde brengen, waren haar kinderen. Maar Jeruzalem verzette zich daartegen.’ En het argument is dat Jeruzalem verwijst naar de leiders van Jeruzalem: de Farizeeën, de schriftgeleerden, de overpriesters, degenen die zich tegen Jezus en de apostelen verzetten. Jezus wilde de kinderen van Jeruzalem, dat wil zeggen de mensen van Jeruzalem, bij Zich brengen. Maar de leiders wilden dat niet laten gebeuren.

Ik zie niet echt in hoe dat veel verschil maakt. Om te beginnen zouden de kinderen van Jeruzalem en Jeruzalem synoniemen zijn. In het Oude Testament spraken de profeten over Jeruzalem en haar kinderen als hetzelfde. Jeruzalem is niet uitsluitend de leiding. Maar waar het hier om gaat, is dit: zelfs als de leiders van Jeruzalem sommige mensen verhinderden om tot Christus te komen, blijft de redenering hetzelfde. Als die mensen niet kwamen, betekent dat dat ze niet uitverkoren waren, omdat ze niet kwamen. En toch wilde Hij hen bijeenbrengen. Dus Hij wilde nog steeds mensen bijeenbrengen die niet kwamen.

Kijk, het calvinisme leert dat je zult komen als God ervoor kiest om je bijeen te brengen. Onweerstaanbare genade zal je trekken. Als je niet getrokken wordt, komt dat doordat Hij je niet wilde. Dat is de calvinistische leer. En toch leert de Schrift dat God zelfs degenen die niet komen, wel wil. Hij wenst dat ze zouden komen. Het is Zijn verlangen dat ze komen. Dus ik denk dat Petrus hier ook voor ons dat punt maakt.

Dit is een keerpunt. We willen onze behandeling van een belangrijke passage die zorgvuldig onderzocht moet worden, niet overhaasten, hoewel ons in vers 12 wordt gezegd dat we de dag van Christus moeten verhaasten.

[Vertalersnoot: De spreker maakt een woordspeling met het Engelse “hasten” (haasten of bespoedigen). De HSV spreekt in 2 Petrus 3:12 van “daarnaar verlangt”. Zijn formulering “de dag van Christus” is hier behouden.]

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Romeinen 3:5
- Romeinen 3:6-7
- Romeinen 3:8
- Romeinen 5:20
- Romeinen 6:1
- Romeinen 6:15
- 2 Petrus 2:18
- 2 Petrus 2:19
- 2 Petrus 2:20
- 2 Petrus 2:21-22
- Johannes 17:3
- Mattheüs 12:43-45
- 2 Petrus 2:21
- 2 Petrus 2:22
- Spreuken 26:11
- Mattheüs 7:22
- Mattheüs 7:23
- Galaten 5:17
- 2 Petrus 3:1
- 2 Petrus 3:2-9
- 2 Petrus 3:3
- 1 Johannes 2:18

- 2 Petrus 3:8
- 2 Petrus 3:4
- 2 Petrus 3:10
- 2 Petrus 2:3
- Prediker 8:11
- 2 Petrus 3:4-5
- 2 Petrus 3:5
- 2 Petrus 3:7
- 2 Petrus 2:9
- Psalm 90:4
- 2 Petrus 3:9
- Ezechiël 33:11
- Mattheüs 23:37

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.